

Αριθμός απόφασης 592/2021

Αριθμός 592/2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τμήμα 3^ο

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Μαρία Παπαδογρηγοράκου, Εφέτη, η οποία ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διευθύνσεως του Εφετείου Πειραιώς, και από τη Γραμματέα Κ.Σ.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των :

ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «2^η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ (Δ.Υ.Π.Ε.) ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΑΙΓΑΙΟΥ), το οποίο εδρεύει στον Πειραιά και εκπροσωπείται νόμιμα, εκπροσωπήθηκε δε από τους πληρεξουσίου του δικηγόρους Ηλία Πολλάλη και Παρασκευή Γεωργίου (με δηλώσεις κατ' άρθρο 242 παρ 2 ΚΠολΔ).

ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1 έως και 20, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τις πληρεξουσίες τους δικηγόρους Μαρία Παναγιωταράκου και Σπυριδούλα Καλαποθάκη.

Οι εφεσίβλητοι άσκησαν ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς την από 14.9.2017 (ΓΑΚ/ΕΑΚ/2017) αγωγή, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. **5527/2018** απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, που δέχθηκε τα σε αυτήν αναφερόμενα.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν με την από 2.7.2019 (ΓΑΚ/ΕΑΚ/2019) έφεσή του, της οποίας δικάσιμος ορίστηκε (ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου Πειραιώς/2019) αρχικά η 21η.5.2020, οπότε η συζήτησή της ματαιώθηκε κατά τη διάρκεια της επιβολής του μέτρου της προσωρινής αναστολής της λειτουργίας των Δικαστηρίων λόγω της πανδημίας κορωνοϊού Covid-19 (από 13.3.2020 έως 31.5.2020). Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 74 παρ 2 του ν. 4690/2020 (ΦΕΚ Α 104/30-5-2020) περί αυτεπαγγέλτου ορισμού δικάσιμου προς συζήτηση αυτών των υποθέσεων, τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 3 του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Εφετείου Πειραιώς, την υπ' αριθμ. 37/2020 Πράξη του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Πειραιώς και την υπ' αριθμ. 81/2020 Πράξη του ορισθέντος από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Πειραιώς Δικαστή, Ιωάννη Αποστολόπουλο, Εφέτη, η προκειμένη υπόθεση επανεισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου στη δικάσιμο της 4^{ης}.2.2021 και, μετά από αναβολή, στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης. Το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου τους από 18.1.2021 (ΓΑΚ/ΕΑΚ/2021) πρόσθετους λόγους έφεσης, των οποίων δικάσιμος ορίσθηκε αρχικά η 4^η.2.2021 και, μετά από αναβολή, στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι του εκκαλούντος, οι οποίοι παραστάθηκαν με δήλωση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ανέπτυξαν τις απόψεις τους με τις έγγραφες προτάσεις που προκατέθεσαν και οι πληρεξουσίες δικηγόροι των εφεσιβλήτων, αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από την Πρόεδρο, αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση από και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2.7.2019 (...../11.7.2019) έφεση κατά της με αριθμό 5527/2018 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά που εκδόθηκε

με τη δικονομική παρουσία των διαδικών επί της από 14.9.2017 και με αριθμό/2017 αγωγής, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, εντός της μη γνήσιας διετούς προθεσμίας από την έκδοση της, αφού δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης ούτε τα διάδικα μέρη επικαλούνται τέτοια και επιπλέον το πρωτότυπο του δικογράφου της έφεσης κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στις 2.7.2019 η δε εκκαλουμένη εξεδόθη στις 28.12.2018 (άρθρα 591 παρ. 1, 495, 496, 498, 511, 513, 516 § 1, 517 εδαφ.α, 518 § 2 και 520 § 1 ΚΠολΔ). Η έφεση δε αρμοδίως φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο 19 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 § 2 του Ν. 3994/2011). Πρέπει επομένως και να γίνει δεκτή κατά το τυπικό της μέρος και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν κατά την ίδια παραπάνω ειδική διαδικασία (άρθρα 522 και 533 παρ. 1 ΚΠολΔ) ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, με δεδομένο ότι ως προς τις διαφορές αυτές υπάρχει εκ του νόμου απαλλαγή από το παράβολο εφέσεως του άρθρου 495 παρ. 3 του ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά το ν. 4055/2012.

Οι πρόσθετοι λόγοι έφεσης στις ειδικές διαδικασίες, κατά τη διάταξη του άρθρου 591 παρ. 1 εδ. ζ ΚΠολΔικ, όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν.4335/2015, ασκούνται με ποινή απαραδέκτου, μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και επιδίδεται στον αντίδικο οκτώ (8) ημέρες πριν από την συζήτηση της έφεσης. Κατά τη σαφή διατύπωση της διάταξης, απαιτείται να συντελεσθούν και οι δύο ως άνω συμπλεκτικοί οριζόμενες διαδικαστικές πράξεις, της κατάθεσης δηλαδή του δικογράφου της στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και της κοινοποίησης στον αντίδικο, οι οποίες αποτελούν την έγγραφη προδικασία της άσκησης κατά την έννοια του άρθρου 111 ΚΠολΔ και οι δύο δε πρέπει να λάβουν χώρα πριν από την τιθέμενη αποκλειστική προθεσμία των οκτώ ημερών πριν από τη συζήτηση, αλλιώς απορρίπτονται ως απαράδεκτοι. Περαιτέρω, οι πρόσθετοι λόγοι έφεσης, μολονότι αποτελούν παρακολούθημα της έφεσης, την οποία και συμπληρώνουν διευρύνοντας το δικόγραφό της, από άποψη περιεχομένου έχουν αυτοτελή χαρακτήρα και συνιστούν σε σχέση με την έφεση ιδιαίτερη διαδικαστική πράξη, που διέπεται από τις σχετικές με αυτή διατάξεις, (ΟΛΑΠ 33/1990 Δνη 1991.56, ΑΠ 771/1997 ΕΕΝ 1998.736, ΕφΘεσ 264/2009 ΕΦΑΔ 2009.590, ΕφΠατρ 43/2007 ΑχΝομ 2008. 317, ΕφΘεσ 1730/2003 Αρμ2004.1398 και Σ. Σαμουήλ Η έφεση, έκδ. 2003, αρ. 606, 608, 524, 625). Συνεπώς, το παραδεκτό και οι διατυπώσεις τους, κατά το άρθρο 12 ΕισΝ ΚΠολΔικ, κρίνονται σύμφωνα με το νόμο, που ισχύει κατά τον χρόνο άσκησής τους.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι από 18.1.2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 55/18/2021 πρόσθετοι λόγοι έφεσης που άσκησε το εκκαλούν-εναγόμενο ν.π.δ.δ. με δικόγραφο που κατατέθηκε την 20.1.2021 στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, επιδόθηκαν στους εφεσίβλητους – ενάγοντες σύμφωνα με τις προσκομιζόμενες μετ'επικλήσεως με αριθμό .../21.1.2021, .../22.1.2021,/21.1.2021, .../22.1.2021, .../22.1.2021, .../21.1.2021,/21.1.2021, .../21.1.2021, .../21.1.21, .../22.1.2021, .../21.1.2021, .../22.1.2021, .../21.1.2021, .../22.1.2021, .../22.1.2021,/21.1.2021, .../21.1.2021, .../22.1.2021, .../22.1.2021 και .../21.1.2021 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Επομένως πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτοί και να ερευνηθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενοι με την προαναφερόμενη έφεση λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας, καθόσον εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ανάμεσα στους ίδιους διαδίκους και στρέφονται κατά της ίδιας αποφάσεως ενώ ο λόγος που περιέχουν συνεχεται με τα εκκληθέντα κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης (άρθρο 520 του ΚΠολΔ), αλλά και διότι έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων αυτής (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 του ΚΠολΔ), να ακολουθήσει η ουσιαστική έρευνα τους κατά την ίδια ως άνω διαδικασία.

Με την ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου από 14.9.2017 και με αριθμό/2017 αγωγή τους οι ενάγοντες ήδη εφεσίβλητοι εξέθεσαν ότι είναι ιατροί των αναφερόμενων στην αγωγή ειδικοτήτων και οδοντίατροι, που έχουν εργαστεί κατά το παρελθόν στο ΙΚΑ με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Ότι με την υπό κρίση αγωγή τους, εκθέτουν ότι υπό την επαγγελματική ιδιότητά τους ως ιατρών και οδοντιάτρων μονάδων υγείας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και νυν Π.Ε.Δ.Υ., συνδεδεμένοι με αυτόν με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου

χρόνου, απασχολήθηκαν σε τοπικές μονάδες υγείας υπό την ειδικότητα που έκαστος εξ αυτών κατέχει. Ότι ετέθησαν σε διαθεσιμότητα για έναν μήνα κατ' εφαρμογή του Ν. 4238/2014 και δεν έκαναν χρήση της διατάξεως του άρθρου 17 του ίδιου νόμου για μετάταξή τους σε οργανικές θέσεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στις μονάδων υγείας της Δ.Υ.Π.Ε. Ότι η θέση αυτών στις 18-02-2014 σε καθεστώς διαθεσιμότητας και η εν συνεχεία, στις 08-04-2014, απόλυσή τους, λόγω μη υποβολής αίτησης ένταξής τους στα λοιπά εναγόμενα νομικά πρόσωπα, σε εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4238/2014, είναι άκυρη, λόγω της αντισυνταγματικότητας του νόμου αυτού, ως αντίθετου στην αρχή της ορθολογικής οργάνωσης της δημόσιας διοίκησης, της οικονομικής ελευθερίας, της αρχής της εμπιστοσύνης, των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας, ως της επιλογής του προσφορότερου μέτρου σε σχέση με τον επί διωκόμενο σκοπό, του δικαιώματος στην εργασία αλλά και της αντίθεσής της στον σεβασμό της περιουσίας, κατά παράβαση του άρθρου 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία του ανθρώπου και θεμελιωδών ελευθεριών, αλλά και λόγω της αντίθεσής του στο κοινοτικό δίκαιο που καθορίζει τα αρχές για τη μεταβίβαση επιχειρήσεων ή τμημάτων αυτών. Ότι οι εργασιακές τους σχέσεις με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. έπρεπε να είχαν μεταφερθεί στην οικεία Δ.Υ.Π.Ε. αυτοδικαίως, ήτοι άνευ υποβολής αιτήσεως εκ μέρους τους, επιτρεπομένου σε αυτούς να ασκούν παράλληλα ελεύθεριο επάγγελμα. Ότι παρά το γεγονός ότι ετέθησαν σε διαθεσιμότητα και εν συνεχεία απολύθηκαν, συνέχισαν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο ν.π.δ.δ., χωρίς, από τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2016 έως και τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2017, να τους έχουν καταβληθεί οι νόμιμες αποδοχές τους. Με βάση τα ανωτέρω αιτήθηκαν κατόπιν μερικού περιορισμού του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής τους σε έντοκο αναγνωριστικό: α) να υποχρεωθεί το ήδη εκκαλούν εναγόμενο ν.π.δ.δ., με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να καταβάλει σε αυτούς τα ακόλουθα ποσά, δηλαδή στον 1ο, 3ο, 21ο και 23ο από 17.008,85 ευρώ, στον 2ο 19.702,80 ευρώ, στην 4η 16.916,65 ευρώ, στην 5η 17.659,98 ευρώ, στον 6ο 15.587,73 ευρώ, στον 7ο και στον 13ο από 17.779,98 ευρώ, στον 8ο 18.908,85 ευρώ, στον 9ο, στον 10ο και στον 11ο από 16.658,85 ευρώ, στον 12ο, 18ο και 22η από 17.359,98 ευρώ, στον 14ο 16.908,85 ευρώ, στην 15η 10.946 ευρώ, στον 16ο 18.079,98 ευρώ, στον 17ο 15.108,85 ευρώ, στην 19η 18.153,60 ευρώ, στην 20η 16.858,85 ευρώ και β) να αναγνωριστεί ότι το εναγόμενο οφείλει στους ενάγοντες τα ακόλουθα ποσά, στους 1ο, 3ο, 21ο και 23ο από 13.607,08 ευρώ, στην 4η 13.533,32 ευρώ, στην 5η 8.829,99 ευρώ, στον 7ο και στον 13ο από 8.889,99 ευρώ, στον 8ο 15.127,08 ευρώ, στον 9ο, στον 10ο και στον 11ο από 13.327,08 ευρώ, στον 12ο, 18ο και 22η από 8.679,99 ευρώ, στον 14ο 13.527,08 ευρώ, στον 16ο 9.039,99 ευρώ, στον 17ο 15.327,08 ευρώ, στην 19η 2.269,20 ευρώ, στην 20η 13.487,08 ευρώ επί τη βάσει υπάρξεως εγκύρων συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου, δια των οποίων συνδέονται με το ήδη εφεσίβλητο, καθότι η απόλυσή τους τυγχάνει άκυρη άλλως επικουρικώς με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, καθόσον το ήδη εφεσίβλητο κατέστη πλουσιότερο χωρίς νόμιμη αιτία και εις βάρος της περιουσίας τους και όλα τα ανωτέρω ποσά νομιμοτόκως από τότε που κάθε επιμέρους κονδύλιο κατέστη απαιτητό άλλως από την επίδοση της αγωγής και έως ολοσχερούς εξοφλήσεως. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι έχει δικαιοδοσία και υλική και τοπική αρμοδιότητα προς εκδίκαση της υπόθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 16 αρ. 2,25 παρ. 1 ΚΠολΔ, και κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών – εργατικών διαφορών και τα άρθρα 591, 614, 621 – 622 663 επ. του ΚΠολΔ. Έκρινε νομικά αβάσιμη την κύρια βάση της αγωγής με την αιτιολογία ότι η θέση των εναγόντων σε καθεστώς διαθεσιμότητας και η χρονικά επόμενη απόλυσή τους από το εναγόμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, λόγω μη υποβολής αίτησης εξ αυτών για την μεταφορά/μετάταξή τους σε οργανικές θέσεις που συνιστώνται για το σκοπό αυτόν στη Διοίκηση του ήδη εφεσίβλητου ΝΠΔΔ δεν ήταν άκυρη αφού δεν στηριζόταν σε αντισυνταγματική διάταξη ούτε ότι ερχόταν σε αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο. Αντίθετα την έκρινε νόμιμη ως προς την επικουρική βάση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, και αφού την απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμη ως προς το δεύτερο ενάγοντα, 3^ο ενάγοντα και 15^η ενάγουσα (μη διαδίκους εδώ) τη δέχτηκε κατά ένα μέρος κατ'ουσίαν ως προς τους λοιπούς ενάγοντες και αφενός αναγνώρισε ότι το ήδη εκκαλούν οφείλει να καταβάλει συνολικά κατά την αναγνωριστική και καταψηφιστική διάταξη της εκκαλουμένης στον 1ο ενάγοντα (ήδη πρώτο εφεσίβλητο), το συνολικό ποσό των (8.213,28 + 10.266) 18.479,28 ευρώ, στην 4η ενάγουσα (ήδη δεύτερη εφεσίβλητη), το συνολικό ποσό των (4.664,81 + 5.276,48) 9.941,29 στην 5η ενάγουσα (ήδη 3^η εφεσίβλητη), το συνολικό ποσό των (1.369,12+5.642,04) 7.011,16 ευρώ, στον 6ο ενάγοντα (4^ο εφεσίβλητο), το ποσό των 15.033,24 ευρώ, στον 7ο ενάγοντα (ήδη 5^ο εφεσίβλητο), το συνολικό ποσό (5.368,59 + 10.737,18) 16.105,77 ευρώ,

στον 8ο ενάγοντα (ήδη 6^ο εφεσίβλητο), το συνολικό ποσό των (7.777,72+ 9.722,15) 17.499,87 ευρώ, στον 9ο ενάγοντα (7^ο εφεσίβλητο), το συνολικό ποσό των (7.777,72 +9.722,15) 17.499,87 ευρώ, στον 10ο ενάγοντα (8^ο εφεσίβλητο) το συνολικό ποσό των (8.133,28 + 10.166,6) 18.299,88 ευρώ, στον 11ο ενάγοντα (9^ο εφεσίβλητο) το συνολικό ποσό των (8.291,96 + 10.364,95) 18.656,91 ευρώ, στον 12ο ενάγοντα (10^ο εφεσίβλητο) το συνολικό ποσό των (5.868,90 + 11.737,60) 17.605,60 ευρώ, στον 13ο ενάγοντα (11^ο εφεσίβλητο, το συνολικό ποσό των (6.043,29 + 12.086,58) 18.129,87 ευρώ, στον 16ο ενάγοντα (13^ο εφεσίβλητο), το ποσό των (4.421,01 + 8.560,87) 12.981,88, στον 17ο ενάγοντα (13^ο εφεσίβλητο) το συνολικό ποσό των (7.777,72 + 9.722,15) 17.499,87 ευρώ, στον 18^ο ενάγοντα (15^ο εφεσίβλητο) το ποσό των (5.833,29 + 11.666,58) 17.499,87 ευρώ, στην 19η ενάγουσα (16^η εφεσίβλητη) το ποσό των (1.956,30 + 15.650,4) 17.606,70 ευρώ, στην 20η ενάγουσα (17^η εφεσίβλητη), το ποσό των (8.419,68 + 10.524,6) 18.944,28 ευρώ, στον 21ο ενάγοντα (18^ο εφεσίβλητο) το ποσό των (8.133,28 + 10.166,6) 18.299,88 ευρώ, στην 22η ενάγουσα (19^η εφεσίβλητη) το ποσό των (5.833,29 + 11.666,58) 17.499,87 ευρώ, και στον 23ο ενάγοντα (20^ο εφεσίβλητο) το ποσό των (8.257,72 +10.322,15) 18.579,87 ευρώ και όλα τα παραπάνω ποσά με τόκο 6% από την επομένη ημέρα της επιδόσεως της αγωγής. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονείται ήδη το εκκαλούν νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την κρινόμενη έφεση και τους πρόσθετους λόγους αυτής για εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ενώ επικαλείται και κατάρνηση δίκης λόγω δικαστικού συμβιβασμού, και ζητεί την εξαφάνιση της προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή.

Με τις διατάξεις του άρθρου 94 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, όπως αυτές ισχύουν από 18-4-2001 μετά την αναθεώρηση του εν λόγω άρθρου με το από 6 Απριλίου 2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, ορίζεται ότι στο Συμβούλιο της Επικράτειας και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια υπάγονται οι διοικητικές διαφορές, όπως νόμος ορίζει, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου (παρ. 1) και ότι στα πολιτικά δικαστήρια υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές, καθώς και οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως νόμος ορίζει (παρ. 2). Με τη διάταξη του άρθρου 1 του ΚΠολΔ ορίζεται ότι στη δικαιοδοσία των τακτικών πολιτικών δικαστηρίων ανήκουν α) οι διαφορές του ιδιωτικού δικαίου, εφόσον ο νόμος δεν τις έχει υπαγάγει σε άλλα δικαστήρια, β) ..., γ) ...Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 95 παρ. 1 του Συντάγματος, που αφορά τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου της Επικράτειας, προκύπτει ότι διοικητικές διαφορές ουσίας, που υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι οι διαφορές που πηγάζουν από διοικητικές συμβάσεις ή από ενέργειες διοικητικών οργάνων, οι οποίες δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις και εφόσον, στη δεύτερη αυτή περίπτωση, ο νόμος οργανώνει κατά τέτοιο τρόπο τη δικαστική προστασία του πολίτη, ώστε το αίτημά του ενώπιον του δικαστηρίου να είναι η καταψήφισή σε παροχή ή η αναγνώριση δικαιώματος ή έννομης σχέσης, που αναφέρονται στο δημόσιο δίκαιο (ΑΕΔ 2/1993). Περαιτέρω σε εφαρμογή των αντίστοιχων συνταγματικών ρυθμίσεων του άρθρου 94 παρ. 1 και 3, όπως ίσχυαν πριν την πιο πάνω αναθεώρηση, εκδόθηκε ο Ν. 1406/1983, με τα άρθρα 1 και 9 του οποίου όλες οι διοικητικές διαφορές ουσίας υπήχθησαν από 11-6-1985 στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Ειδικότερα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ.2 εδ. θ' του Ν. 1406/1983, όπως στη συνέχεια αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 3 του Ν. 2721/1999, ορίστηκε ότι στις διοικητικές διαφορές ουσίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων περιλαμβάνονται ιδίως και διαφορές που αφορούν τις κάθε είδους αποδοχές (δεδουλευμένες ή μη) του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου. Απ' αυτό γίνεται φανερό ότι οι διαφορές που αφορούν τις αποδοχές των μισθωτών που συνδέονται με το Δημόσιο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (ΑΠ 533/2018, ΑΠ 22/2016, ΑΠ1341/2014, ΑΠ 1635/2012, ΑΠ1607/2012, βλ. επίσης ΑΕΔ 3/2004, ΑΕΔ 11/1992, ΑΕΔ 42/1990, πρβλ. και ΣΤΕ 1697/2009, ΣΤΕ 3028/2007, ΣΤΕ 1771/2004, ΜονΕΦΠ 255/2021 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, με βάση το περιεχόμενο και τα αιτήματα της αγωγής που εκτέθηκαν παραπάνω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισήχθη η υπόθεση, είχε δικαιοδοσία προς εκδίκαση της αγωγής, διότι οι διαφορές που αφορούν τις αποδοχές μισθωτών που συνδέονται με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ ή τα ΝΠΔΔ με σύμβαση ιδιωτικού

δικαίου αορίστου χρόνου, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση οι ενάγοντες, υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, επομένως, που έκρινε ομοίως, δεν έσφαλε και συνεπώς ο υπό στοιχείο 1ος λόγος της έφεσης, με τον οποίο υποστηρίζεται το αντίθετο, τυγχάνει αβάσιμος και απορριπτός.

Με τους επόμενους τρεις λόγους εφέσεως το εκκαλούν διατείνεται ότι επειδή οι εφεσίβλητοι όφειλαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4238/2014 μετά τη διαθεσιμότητα τους να υποβάλουν αίτηση εάν ήθελαν να παραμείνουν στην πρωτοβάθμια φροντίδα του ΕΣΥ (και δεν το έπραξαν) καταχρηστικά άσκησαν την αγωγή τους μάλιστα μετά το ν. 4461/2017 που τους έδινε νέα προθεσμία αιτήσεως έως τις 30.9.2017 και κλεισίματος των ιδιωτικών ιατρείων έως τις 31.12.2018 και ότι η εκκαλουμένη με το να κάνει δεκτή την αγωγή τους συμβάλει στη διάλυση του ΕΣΥ, θεσπίζει ιατρούς δύο ταχυτήτων καθώς οι εφεσίβλητοι είναι ιδιώτες ιατροί που το πρωί εργάζονται για 5,5 ώρες στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας τη στιγμή που ο ν. 4238/2014 σε αντιστάθμιση της διαθεσιμότητας και της γρήγορης ένταξης στο ΕΣΥ προέβλεπε ότι η αξιολόγηση των ιατρών αυτών θα γινόταν με χαμηλότερα κριτήρια από εκείνα του ιατρού ΕΣΥ προκειμένου αυτοί να αποκτούν ταχύτερα τους βαθμούς του ΕΣΥ και την αντιστοιχία με το ειδικό μισθολόγιο και ότι εσφαλμένα κρίθηκε από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ότι οι διατάξεις του ν. 16 και 17 του 4238/14 αντίκειται στις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της προστατευόμενης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη, αφού με τις προαναφερόμενες διατάξεις περί ασυμβίβαστου ανατράπηκαν αιφνιδίως για τους εφεσίβλητους όλα τα δεδομένα οργάνωσης επαγγελματικής ζωής και βιοτικών σχέσεων σε μακροπρόθεσμο επίπεδο και μετά τη μίσθωση και τον εξοπλισμό ιδιωτικών ιατρείων είτε εξ ιδίων κεφαλαίων, είτε μετά από δανεισμό. Όλα τα παραπάνω πέραν της αοριστίας τους, προτείνονται αλυσιτελώς και κρίνονται απορριπτέα, αφενός διότι με το ένδικο μέσο της εφέσεως δεν πλήττονται αιτιολογίες αλλά διατάξεις της πρωτόδικης απόφασης, αλλά και διότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε την κύρια βάση της αγωγής και ακολούθως τον ισχυρισμό περί αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του ν. 4238/2014 και δέχθηκε κατά ένα μέρος κατ'ουσίαν την επικουρική βάση της αγωγής περί αδικαιολογήτου πλουτισμού κρίνοντας ότι το δημόσιο πλούτισε αδικαιολόγητα το διάστημα από το Δεκέμβριο του 2016 έως και το Νοέμβριο του 2017, αφού συνέχισε μετά τη διαθεσιμότητα και την απόλυση να απασχολεί τους εφεσίβλητους, αντί να προσλάβει άλλους ιατρούς και μάλιστα χωρίς να τους καταβάλει τις νόμιμες αποδοχές.

Κατά το άρθρο 293 του ΚΠολΔ οι διάδικοι μπορούν σε κάθε στάση της δίκης να συμβιβάζονται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου. Ο συμβιβασμός γίνεται με δήλωση ενώπιον του δικαστηρίου, του εντεταλμένου δικαστή ή συμβολαιογράφου και επιφέρει αυτοδίκαιη κατάργηση της δίκης. Συμβιβασμός που έγινε με άλλο τρόπο δεν επιφέρει κατάργηση της δίκης και κρίνεται κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 158, 288, 361 και 871 του ΑΚ συνάγεται, ότι ο συμβιβασμός που έγινε κατά τη διάρκεια της δίκης χωρίς τις διατυπώσεις του άρθρου 293 ΚΠολΔ είναι εξώδικος συμβιβασμός και δεν καταργεί τη δίκη, θεμελιώνει όμως ανατρεπτική ένσταση κατά της βασιμότητας της αγωγής, μετά την πρόταση και απόδειξη της οποίας το δικαστήριο οφείλει να ρυθμίσει το διατακτικό της απόφασης που θα εκδώσει σύμφωνα με το περιεχόμενο του συμβιβασμού. Η επίκληση του εξώδικου συμβιβασμού εμπίπτει στη ρύθμιση των άρθρων 527 και 269 του ΚΠολΔ. Συνεπώς, εφόσον ο συμβιβασμός έγινε μετά την τελευταία συζήτηση της υπόθεσης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο ή αν αποδεικνύεται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου, μπορεί να προταθεί για πρώτη φορά στο εφετείο (άρθρα 527 παρ. 2 και 3 και 269 παρ. 2 ΚΠολΔ). Από τις προαναφερόμενες διατάξεις συνάγεται ότι ο εξώδικος συμβιβασμός, κρινόμενος, εφόσον συντρέχουν οι κατά το ουσιαστικό δίκαιο προϋποθέσεις, δεν καταργεί την δίκη, αλλά μπορεί να θεμελιώσει ένσταση ανατρεπτική, η οποία, αν προταθεί και αποδειχθεί, υποχρεώνει το δικαστήριο της ουσίας να ρυθμίσει το διατακτικό της αποφάσεώς του σύμφωνα με το περιεχόμενο του συμβιβασμού και αποφανθεί, περαιτέρω, ότι δεν υφίσταται αντικείμενο της δίκης (ΑΠ 248/2019, ΑΠ 1483/2018, ΑΠ 990/2007, ΜονΕφΘεσ 2229/2013 δημ. νόμος). Με τον πέμπτο λόγο εφέσεως το εκκαλούν προβάλλει ισχυρισμό περί δικαστικού συμβιβασμού ισχυριζόμενο ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί. Ο ισχυρισμός αυτός μπορεί να εκτιμηθεί μόνο ως ανατρεπτική ένσταση εξώδικου συμβιβασμού καθόσον η επίκληση δικαστικού συμβιβασμού πριν την άσκηση της κρινόμενης

εφέσεως θα επηρέαζε το παραδεκτό αυτής δεδομένου ότι ο δικαστικός συμβιβασμός του άρθρου 293 παρ. 1 του ΚΠολΔ επιφέρει κατάργηση της δίκης. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση ο ισχυρισμός περί εξώδικου συμβιβασμού δεν προτείνεται παραδεκτά καθώς ουσιαστικά το εκκαλούν απαριθμεί πρακτικά δικαστικού συμβιβασμού που δεν σχετίζονται με τη συγκεκριμένη υπόθεση τα οποία διατείνεται ότι υπέγραψαν κάποιιοι από τους εφεσίβλητους στα πλαίσια άλλων αγωγών και μάλιστα επικαλείται επικύρωση των πρακτικών αυτών με Πράξεις Δικαστών τις οποίες όμως δεν προσκομίζει (πλην της με αριθμό .../19.12.2018 πράξης περί επικύρωσης του με αριθμό/19.12.2018 πρακτικού). Έτσι καμία σύνδεση δεν μπορεί να γίνει με τα ποσά που αποτέλεσαν αίτημα της αγωγής και τα οποία επιδικάστηκαν πρωτοδίκως και ακολούθως να διαμορφωθεί συγκεκριμένο διατακτικό, καθώς η επίκληση και η απόδειξη του εξώδικου συμβιβασμού ήταν δικονομικό βάρος στο οποίο δεν ανταποκρίθηκε το εκκαλούν με την αόριστη προβολή σχετικού λόγου εφέσεως που κρίνεται απορριπτέος.

Σύμφωνα με το άρθρο 527 του ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του ν. 4335/2015 και εφαρμόζεται εν προκειμένω, είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν: 1) προτείνονται από τον εφεσίβλητο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον που παρεμβαίνει για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την κατάθεση των προτάσεων, 3) λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή μπορεί να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης, 4) το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία' αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, 5) προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα και 6) αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως (350/2020 ΑΠ δημ. νόμος). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019 περί τοκοφορίας οφειλών του δημοσίου το ύψος του νόμιμου επιτοκίου και του επιτοκίου υπερημερίας κάθε οφειλής του Δημοσίου ισούται προς το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), που ισχύει κατά την ημερομηνία άσκησης του ένδικου βοηθήματος, πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως. Το επιτόκιο του προηγούμενου εδαφίου δεν μεταβάλλεται, κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), πριν από την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1,00) εκατοστιαία μονάδα, με σχετική βάση υπολογισμού του το επιτόκιο που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Τα ανωτέρω δεν ισχύουν για: α) τις απαιτήσεις των φορολογουμένων της παρ. 2 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α' 170), β) τις περιπτώσεις όπου σε σύμβαση, στην οποία συμβάλλεται νόμιμα το Δημόσιο, έχει περιληφθεί ειδική πρόβλεψη σχετικά με το εφαρμοζόμενο επιτόκιο, γ) τις αξιώσεις ιδιωτών που στηρίζονται σε ειδικές και ευθέως εφαρμοζόμενες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, με τις οποίες έχει καθοριστεί, ρητά και ειδικά, ύψος επιτοκίου. Με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων αυτών, όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά ή παραπομπή στο ύψος του οφειλόμενου από το Δημόσιο νόμιμου επιτοκίου ή και του επιτοκίου υπερημερίας, νοείται το επιτόκιο του παρόντος. Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και σε όλες τις εκκρεμείς υποθέσεις, σε οποιοδήποτε βαθμό και στάδιο, για το μέρος κατά το οποίο οι αξιώσεις για τόκο ανάγονται και υπολογίζονται σε χρόνο μετά την πρώτη του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Η παραπάνω διάταξη είναι ειδικότερη σε σχέση με αυτή του άρθρου 533 παρ. 2 του ΚΠολΔ και συνεπώς κατά παραδοχή του σχετικού μοναδικού πρόσθετου λόγου εφέσεως θα εξαφανιστεί κατά το παρεπόμενο κεφάλαιο περί τοκοδοσίας η εκκαλουμένη και οποιοδήποτε ποσό κριθεί ότι οφείλεται θα οφείλεται με το επιτόκιο του άρθρου 45 παρ. 1 του ν. 4607/2019, περί τοκοφορίας οφειλών του δημοσίου δηλαδή το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), που ισχύει κατά την ημερομηνία άσκησης του ένδικου βοηθήματος, πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως.

Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 12 ν. 4024/2011 στο οποίο ορίζεται το σύστημα μισθολογικής εξέλιξης « 1. Οι υπάλληλοι του άρθρου 4 (στους οποίους περιλαμβάνονται οι υπάλληλοι των νπδδ

με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου) λαμβάνουν το βασικό μισθό που αντιστοιχεί στο βαθμό τους. Περαιτέρω, σε κάθε βαθμό θεσπίζονται μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) στα οποία ο υπάλληλος εξελίσσεται σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου. 2. Τα Μ.Κ. χορηγούνται ανά διετία, με εξαίρεση τα Μ.Κ. των Βαθμών Β' και Α', τα οποία χορηγούνται ανά τριετία. Η εξέλιξη των υπαλλήλων στα Μ.Κ. γίνεται αυτοδικαία με την παρέλευση του ανωτέρω οριζόμενου χρόνου. Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση που, από τις εκθέσεις αξιολόγησης του, προκύπτει ότι ο υπάλληλος δεν έχει επιτύχει την υλοποίηση της προβλεπόμενης στοχοθεσίας σε ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%), για δύο συνεχή χρόνια, δεν εξελίσσεται μισθολογικά μέχρις ότου επιτύχει το ως άνω ελάχιστο ποσοστό. 3. Τα μισθολογικά κλιμάκια κάθε βαθμού, πέραν του βασικού μισθού που αντιστοιχεί σε αυτόν, είναι τα εξής: α) Βαθμός Ε': δύο (2) Μ.Κ. για τις κατηγορίες ΠΕ και ΤΕ, τρία (3) Μ.Κ. για την κατηγορία ΔΕ και πέντε (5) Μ.Κ. για την κατηγορία ΥΕ. β) Βαθμός Δ': τρία (3) Μ.Κ. για τις κατηγορίες ΠΕ και ΤΕ, τέσσερα (4) Μ.Κ. για την κατηγορία ΔΕ και έξι (6) Μ.Κ. για την κατηγορία ΥΕ. γ) Βαθμός Γ': τέσσερα (4) Μ.Κ. για τις κατηγορίες ΠΕ και ΤΕ και πέντε (5) Μ.Κ. για την κατηγορία ΔΕ. δ) Τα μισθολογικά κλιμάκια του βαθμού Γ' της ΥΕ κατηγορίας και των βαθμών Β' και Α' των λοιπών κατηγοριών καλύπτουν το σύνολο του εργασιακού βίου του υπαλλήλου, μέχρι την με οποιονδήποτε τρόπο αποχώρηση του από την υπηρεσία. 4. Με τη βαθμολογική προαγωγή ο υπάλληλος λαμβάνει το βασικό μισθό του νέου βαθμού ή του μικρότερου Μ.Κ. του βαθμού αυτού, ο οποίος είναι υψηλότερος από το βασικό μισθό που κατείχε πριν την προαγωγή του. Στο άρθρο 13 περί βασικού μισθού ορίζεται ότι « 1. Ο εισαγωγικός μηνιαίος Βασικός Μισθός του Βαθμού ΣΤ' της ΥΕ κατηγορίας προσωπικού ορίζεται σε επτακόσια ογδόντα (780) ευρώ. 2. Οι εισαγωγικοί μηνιαίοι βασικοί μισθοί των υπόλοιπων κατηγοριών προσωπικού προσδιορίζονται με βάση το μισθό της προηγούμενης παραγράφου, πολλαπλασιαζόμενο με τους παρακάτω συντελεστές, στρογγυλοποιούμενοι στην πλησιέστερη μονάδα ευρώ: Οι συντελεστές είναι 1,10 για το βαθμό στ' της ΔΕ, στο 1,33 για το βαθμό στ' της ΤΕ και 1,40 για το βαθμό στ' της ΠΕ. 3. Οι βασικοί μισθοί των λοιπών βαθμών όλων των κατηγοριών διαμορφώνονται ως εξής: Α. Του βαθμού Ε' με προσαύξηση του βασικού μισθού του βαθμού ΣΤ' σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%). Β. Του βαθμού Δ' με προσαύξηση του βασικού μισθού του βαθμού Ε σε ποσοστό δέκα πέντε τοις εκατό (15%). Γ. Του βαθμού Γ' με προσαύξηση του βασικού μισθού του βαθμού Δ' σε ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Δ. Του βαθμού Β' με προσαύξηση του βασικού μισθού του βαθμού Γ' σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%). Ε. Του βαθμού Α' με προσαύξηση του βασικού μισθού του βαθμού Β' σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%). 4. Οι βασικοί μισθοί των Μ.Κ. των Βαθμών διαμορφώνονται ως εξής: α) Του πρώτου Μ.Κ. κάθε βαθμού και κατηγορίας με προσαύξηση του βασικού μισθού του βαθμού αυτού κατά δύο τοις εκατό (2%). β) Του κάθε επόμενου Μ.Κ. με προσαύξηση του βασικού μισθού του προηγούμενου μισθολογικού κλιμακίου σε ποσοστό ίδιο με αυτό που ορίζεται στην προηγούμενη περίπτωση. Οι βασικοί μισθοί που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας και της προηγούμενης παραγράφου στρογγυλοποιούνται στην πλησιέστερη μονάδα ευρώ.» Σύμφωνα με το άρθρο 14 περί ορισμού αποδοχών «Οι μηνιαίες αποδοχές κάθε υπαλλήλου αποτελούνται από το βασικό μισθό και τα επιδόματα και τις παροχές των άρθρων 15, 17, 18, 19 και "29" του παρόντος νόμου, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους». Στο άρθρο 16 του προαναφερόμενου νόμου προβλέπεται επίδομα θέσης ευθύνης το οποίο καταβάλλεται στους προϊσταμένους οργανικών μονάδων καταβάλλεται, για όσο χρόνο ασκούν τα καθήκοντά τους, μηνιαίο επίδομα θέσης ευθύνης οριζόμενο, κατά βαθμίδα θέσης, ως εξής: « (α) Προϊστάμενοι Διοίκησης:... γ) Οι Προϊστάμενοι των Τμημάτων της Ιατρικής και Νοσηλευτικής Υπηρεσίας των Νοσοκομείων, «διακόσια ενενήντα (290) ευρώ». Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 34 του ν. 4354/2015 που ισχύει 1.1.2016, ορίζεται ότι: "Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται: α. Οι διατάξεις των άρθρων 12 έως 25, 28, 29, 30 του Ν. 4024/2011, καθώς και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, και με την επιφύλαξη της παραγράφου στ' του άρθρου 33 του νόμου αυτού, του άρθρου 31 με την επιφύλαξη της περίπτωσης α' του άρθρου 33 του παρόντος και 32 με την επιφύλαξη της παραγράφου β' του άρθρου 33 του παρόντος". Με την παραπάνω διάταξη επομένως ρητά εξαιρέθηκε από την κατάργηση επιδομάτων, όπως το επίδομα θέσης ευθύνης, η προβλεπόμενη στο άρθρο 17 του ν. 4024/2011 οικογενειακή παροχή σύμφωνα με το οποίο «1. Για την ενίσχυση της οικογένειας των υπαλλήλων, που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος νόμου, χορηγείται μηνιαία οικογενειακή παροχή, ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση των υπαλλήλων, ως εξής: Για υπάλληλο με τέκνα ανήλικα ή ανήλικα σωματικά ή πνευματικά για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος με ποσοστό

αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) τουλάχιστον, η παροχή ορίζεται σε πενήντα (50) ευρώ για ένα (1) τέκνο, σε εβδομήντα (70) ευρώ συνολικά για δύο (2) τέκνα, σε εκατόν είκοσι (120) ευρώ συνολικά για τρία (3) τέκνα, σε εκατόν εβδομήντα (170) ευρώ συνολικά για τέσσερα (4) τέκνα και προσαυξάνεται κατά εβδομήντα (70) ευρώ για κάθε επιπλέον τέκνο. «Η παροχή του προηγούμενου εδαφίου δεν χορηγείται σε υπάλληλο με τέκνα τα οποία έχουν ίδια εισοδήματα είτε από την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος είτε από άλλη πηγή, υποβάλλουν δική τους φορολογική δήλωση και το δηλωθέν εισόδημα υπερβαίνει το ύψος του αφορολόγητου ορίου, όπως αυτό διαμορφώνεται κάθε φορά από τις διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας. Σε αυτή την περίπτωση η οικογενειακή παροχή παύει να καταβάλλεται για το οικονομικό έτος κατά το οποίο διαπιστώνεται η υπέρβαση του ως άνω ορίου.».

Από την επανεκτίμηση της ένορκης εξέτασης της μάρτυρος απόδειξης που μεταξύ άλλων έχει την ιδιότητα της αντιπροέδρου του επιστημονικού ιατρικού συλλόγου Αττικής που εξετάστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου, όλα τα έγγραφα που τα διάδικα μέρη επικαλούνται και προσκομίζουν και ιδιαίτερα το με αριθμό/3.11.2017 έγγραφο (και σε ορθή επανάληψη) στο οποίο επισυνάπτεται πίνακας με τα οικονομικά στοιχεία των εφεσιβλήτων, τις ομολογίες που προκύπτουν από τους ισχυρισμούς τους σχετικά με την απασχόληση των εφεσιβλήτων με τις αναφερόμενες στην αγωγή ειδικότητες, τα αναφερόμενα στην αγωγή έτη εργασίας, τα δικαστικά τεκμήρια που συνάγονται όλο το αποδεικτικό υλικό (άρθρο 336 παρ. 3 του ΚΠολΔ), και τα αυτεπαγγέλτως λαμβανόμενα υπόψη διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), πλήρως αποδεικνύονται κατά την ουσιαστική κρίση του δικαστηρίου τούτου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι εφεσίβλητοι είναι γιατροί που εργάζονται στον ΕΟΠΠΥ με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ωστόσο, επειδή διατηρούν ιδιωτικά ιατρεία, δεν έκαναν χρήση της δυνατότητας που τους παρέχουν οι διατάξεις των άρθρων 16 και 17 Ν. 4238/2014, υποβάλλοντας την αίτηση της παρ. 1 του άρθρου 17 του ανωτέρω νόμου, προκειμένου να μεταφερθούν σε οργανικές θέσεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης που συστάθηκαν στην εναγομένη Δ.Υ.Πε, οδοντιάτρων του Ε.Σ.Υ. Προϋπόθεση για κάτι τέτοιο ήταν η διακοπή της δραστηριότητας του ελευθέρου επαγγέλματός τους, οι δε εφεσίβλητοι δεν προέβησαν στην ανωτέρω ενέργεια αλλά επέλεξαν να συνεχίσουν να ασκούν το ελευθέριο επάγγελμά τους. Ειδικότερα αυτοί αρχικά τέθηκαν σε διαθεσιμότητα από 18-2-2014, καθόσον δεν υπέβαλαν αίτηση – υπεύθυνη δήλωση αποδοχής θέσης στην 2η ΔΥΠΕ εντός επτά (7) εργασίμων ημερών, ήτοι έως 27-2-2014, σύμφωνα με το άρθρο 17 Ν. 4238/2014 και συνεπώς δυνάμει της με αριθμό Δ11/ΟΙΚ. 13652/8-4-2014 απόφασης του Προέδρου του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Π.Υ) λύθηκε αυτοδίκαια η υπαλληλική τους σχέση από 20-3-2014. Όμως οι εφεσίβλητοι, όπως αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα βιβλία προσωπικού, τις συνταγογραφούμενες εξετάσεις μέσω ηλεκτρονικής συνταγογράφησης αλλά και όπως δεν αμφισβητείται αφού η απασχόληση τους αναφέρεται στα προσκομιζόμενα πιστοποιητικά υπηρεσιακών μεταβολών, κατά το χρονικό διάστημα από 1-12-2016 έως 31-8-2017, κατά τις διακρίσεις που αναφέρονται στη συνέχεια, συνέχισαν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην 2η Διοίκηση Υγειονομικής Περιφέρειας Πειραιώς και Αιγαίου, με απλή σχέση εργασίας. Σύμφωνα με τα αμέσως προαναφερόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας ο βασικός μηνιαίος μισθός του βαθμού β ανέρχεται σε 1906 ευρώ, ήτοι $780 \times 1,40 = 1902 \times 10\% (109 \text{ ευρώ}) = 1201 \times 15\% (180 \text{ ευρώ}) = 1381 \times 15\% (207 \text{ ευρώ}) = 1588 \times 20\% (318) \text{ ευρώ} = 1906 \text{ ευρώ}$, αντί του εσφαλμένου, με την πρωτόδικη απόφαση (κατά μερική παραδοχή του σχετικού 6^{ου} λόγου εφέσεως), 1906,30 ευρώ, που υπολογίσθηκε και δη για τα ποσά αδικαιολογήτου πλουτισμού που αφορούν τους: 10^ο εφεσίβλητο, 13^ο εφεσίβλητο και 16^ο εφεσίβλητο Για τη 2^η εφεσίβλητο, 3^η εφεσίβλητο, 6^ο εφεσίβλητο, 7^ο εφεσίβλητο, 11^ο εφεσίβλητο, 14^ο εφεσίβλητο, 15^ο εφεσίβλητο, 19^η εφεσίβλητο και 20^ο εφεσίβλητο, ο υπολογισμός των, εξ' αδικαιολογήτου πλουτισμού, ποσών, με βάση το μισθολογικό κλιμάκιο (ΜΚ) 1 του βαθμού β' ανέρχεται στο ποσό, μηνιαίως των 1944 ευρώ, (ήτοι $1906 + 2\% (38,00 \text{ ευρώ})$), αντί του υπολογισθέντος κατά την εκκαλουμένη των 1944,43 ευρώ. Για τους εφεσίβλητους 1ο, 8ο, και 18ο, ο υπολογισμός των, εξ' αδικαιολογήτου πλουτισμού, ποσών, με βάση το ΜΚ 2 του βαθμού Β' ανέρχεται στο ποσό, μηνιαίως, των 1983 ευρώ, (ήτοι $1906 + 2\% = 1944 + 2\% (38,88 \text{ ευρώ}) = 1983$), αντί του υπολογισθέντος με την εκκαλουμένη των 1983,32 ευρώ, για την 17^η εφεσίβλητο, ο

υπολογισμός των, εξ' αδικαιολογήτου πλουτισμού, ποσών, με βάση το MK 5 του βαθμού Β' ανέρχεται στο ποσό, μηνιαίως, των 2104 ευρώ, (ήτοι 1906 +2% (38,12)= 1944 +2% (38,88) ευρώ =1983 +2% (39,65) = 2023 ευρώ + 2% (40) = 2063 ευρώ + 2% (41) = 2.104 ευρώ, αντί του εσφαλμένως υπολογισθέντος των 2104,92 ευρώ, για τον 4ο εφεσίβλητο , ο υπολογισμός των, εξ' αδικαιολογήτου πλουτισμού, ποσών, με βάση το MK 1 του βαθμού Γ ανέρχεται στο ποσό, μηνιαίως, των 1.620 ευρώ, αντί του υπολογισθέντος των 1.620,36 ευρώ με την εκκαλουμένη και τέλος για τον 5ο εφεσίβλητο , ο υπολογισμός των, εξ' αδικαιολογήτου πλουτισμού, ποσών, με βάση το MK 4 του βαθμού Γ' ανέρχεται στο ποσό, μηνιαίως των 1.719 ευρώ, αντί του υπολογισθέντος των 1.719,53 ευρώ κατά την εκκαλουμένη. Να σημειωθεί ότι με τον 7ο λόγο εφέσεως το εκκαλούν ισχυρίζεται ότι δεν εφαρμόζονται στους εφεσιβλήτους οι οικείες νομικές διατάξεις περί μισθολογικής εξέλιξης, διότι ισχυρίζεται ότι ο τυχόν χρόνος υπηρεσίας των στο εκκαλούν, μετά την 20-3-2014 μέχρι σήμερα, δεν στηρίζεται σε σχέση εργασίας με αυτό. Πρωτίστως όμως όλως αντιφατικώς στο δικόγραφο της εφέσεως και των προτάσεων αυτής έχει υπολογίσει τη μισθολογική εξέλιξη των εφεσιβλήτων προσδιορίζοντας τις αποδοχές με βάση τα προαναφερόμενα μισθολογικά κλιμάκια. Σε κάθε περίπτωση ο ισχυρισμός ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης διότι το αγωγικό αίτημα αφορά αποδοχές μικρότερες του έτους που επιδικάζονται διότι αυτά θα ήταν τα ποσά που θα κατέβαλε το εκκαλούν αν είχε προσλάβει και απασχολούσε την παραπάνω περίοδο ιατρικό προσωπικό με την προϋπηρεσία και τα επιστημονικά προσόντα των εφεσιβλήτων. Ακολούθως των ανωτέρω ο πρώτος εφεσίβλητος , παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β στο κλιμάκιο 02, και οι μηνιαίες μικτές αποδοχές που του αναλογούν ανέρχονται σε 2.053 ευρώ (βασ. μισθ. 1983 και οικ. επίδομα 70) x 9 μήνες και σύνολο απαιτήσεων ποσού (18.477) ευρώ, και επειδή το καταψηφιστικό αίτημα περιορίστηκε αναφορικά με τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο του 2017 το οφειλόμενο ποσό κατά το αναγνωριστικό του αίτημα ανέρχεται σε 8212 ευρώ ενώ το οφειλόμενο κατά το καταψηφιστικό αίτημα ποσό ανέρχεται σε 10.265 ευρώ. Η δεύτερη εφεσίβλητη εργάστηκε στο ΠΕΔΥ – Μ.Υ. Πειραιά κατά τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2016 επί 3 ημέρες (αντί 5) και για 3 ώρες (αντί 5,5) και κατά τους μήνες από Ιανουάριο έως και Ιούλιο του έτους 2017 επί τρεις (3) ώρες καθημερινά. Τον δε μήνα Αύγουστο του έτους 2017 εργάστηκε συνολικά 19 ώρες (20 λεπτά στις 3/8, 30 λεπτά στις 4/8, 1 ώρα και 30 λεπτά στις 21/8, 1 ώρα και 15 λεπτά στις 22/8, 1 ώρα και 40 λεπτά στις 24/8, 1 ώρα και 40 λεπτά στις 25/8, 3 ώρες και 30 λεπτά στις 28/8, 2 ώρες στις 29/8, 1 ώρα και 50 λεπτά στις 30/8, 3 ώρες και 10 λεπτά στις 31/8, ενώ έλαβε κανονική άδεια από 7/8 έως και 18/8), τέκνα. Ως εκ τούτου για πλήρες ωράριο εργασίας οι αποδοχές της θα ανήρχοντο σε 1.906,30 € (Β' βαθμός) + 2% x 1.906,30 (10 Μ.Κ) = 1.906,30 + 38,13 = 1.944,43€ δηλαδή 1944 και το επίδομα τέκνων σε 240 ευρώ, αφού έχει 5 τέκνα, ενώ επίδομα θέση ευθύνης δεν οφείλεται πρωτίστως επειδή καταργήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 34 ν. 4354/2015. Για τη μειωμένη απασχόλησή της κατά το επίδικο χρονικό διάστημα πρέπει να λάβει i) για τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2016, για 3 (ημέρες εβδομαδιαίως) x 25 (ημέρες εργασίας μηνός) : 7 (ημέρες εβδομάδας) = 10,71 ημέρες εργασίας, κατά τις οποίες εργάστηκε 10,71 ημέρες x 3 ώρες = 32,13 ώρες συνολικά => 32,13 ώρες εργασίας/ 137,50 ώρες εργασίας μηνιαίως (25 ημέρες μηνός x 5,5 ώρες εργασίας ημερησίως = 137,50 ώρες μηνιαίως) x 1.944 € = 454,26 ευρώ και οικογενειακό επίδομα 10,71 ημέρες εργασίας x 3 ώρες = 32,13 ώρες / 137,50 x 240€ = 56,08 ευρώ. Για το χρονικό διάστημα από 1ο 2017 έως και 7ο 2017 1.944 x 3/5,5 = 1.060,36 ευρώ και οικογενειακό επίδομα 240€ x 3/5,5 = 130,91 ευρώ και συνολικά (1.060,36 + 130,91) x 7 μήνες = 8.338,91 ευρώ iii) για τον μήνα Αύγουστο του έτους 2017, της οφείλεται: α) για το χρονικό διάστημα από 7/8 έως 18/8 της κανονικής της άδειας ποσοστό 1/3 του μηνιαίου μισθού της, ήτοι 1.944€ x 1/3 = 648 € και 1/3 του οικογενειακού επιδόματος ίσου με 1/3 x 240€ = 80 ευρώ, β) για το λοιπό χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι το ωρομίσθιο της ανήρχετο σε 1.944 – 648 = 1.296 ευρώ: 16,67 ημέρες εργασίας (=> 25 ημέρες εργασίας ανά μήνα: 3 = 8,33 η μέρες x 2 δεκαήμερα που εργάστηκε καθόσον το ένα δεκαήμερο ήταν η κανονική της άδεια = 16,67 ημέρες εργασίας) = 77,76 ευρώ το ημερομίσθιο x 6 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 466,46 € εβδομαδιαίος μισθός : 27,5 ώρες εργασίας εβδομαδιαίως (=> 5,5 ώρες εργασίας x 5 ημέρες εργασίας = 27,5 ώρες εργασίας) = 16,96 ευρώ ωρομίσθιο x 19 ώρες που εργάστηκε η ενάγουσα κατά το ανωτέρω διάστημα = 322,28 ευρώ και οικογενειακό επίδομα 240€ – 80€ = 160€ : 16,67 ημέρες εργασίας = 9,60 ευρώ το ημερομίσθιο x 6 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 57,59 € αναλογούν εβδομαδιαίο οικογενειακό επίδομα : 27,5 ώρες εργασίας εβδομαδιαίως = 2,09 ευρώ

αναλογούν οικογενειακό επίδομα την ώρα χ 19 ώρες που εργάσθηκε η ενάγουσα κατά το ανωτέρω διάστημα = 39,71 ευρώ και επομένως της οφείλεται για τον μήνα αυτό αναλογών μισθός 648,14€ + 322,43€ = 970,57€ και αναλογούν οικογενειακό επίδομα 80 € + 39,71€ = 119,71 ευρώ. Ως εκ τούτου στη 2^η εφεσίβλητη για το επίδικο χρονικό διάστημα της οφείλεται συνολικό χρηματικό ποσό 454,26€ + 56,08€ + 8.338,91 € + 648 + 80 + 322,28 + 39,71 = 9.939,24 ευρώ, εκ του οποίου (1.060,36 + 130,91=1.191,27) χ 3 μήνες + 970,28 + 119,71 = 4.663,80 ετράπη σε αναγνωριστικό, του δε λοιπού ποσού 9.939,24 – 4.663,80 = 5.275,44 ευρώ εναπομείναντος καταψηφιστικού. Η τρίτη εφεσίβλητη απασχολήθηκε ι) για τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2016, για 3 (ημέρες τη βδομάδα) χ 25 (ημέρες εργασίας μηνός) : 7 (ημέρες εβδομάδας) 10,71 ημέρες εργασίας, κατά τις οποίες εργάσθηκε 10,71 ημέρες χ 3 ώρες = 32,13 ώρες συνολικά => 32,13 ώρες εργασίας/ 137,50 ώρες εργασίας μηνιαίως (25 ημέρες μηνός χ 5,5 ώρες εργασίας ημερησίως = 137,50 ώρες μηνιαίως) χ 1.944€ = 454,26 ευρώ και οικογενειακό επίδομα 10,71 ημέρες εργασίας χ 3 ώρες = 32,13 ώρες / 137,50 χ 50€ = 11,68 ευρώ. ii) για το χρονικό διάστημα από 1ο/2017 έως και 4-7-2017, 1.944 χ 3/5,5 = 1.060,36 ευρώ και οικογενειακό επίδομα 50€ χ 3/5,5 = 27,27 ευρώ για έκαστο των μηνών από Ιανουάριο έως και Ιούνιο του έτους 2017, ήτοι συνολικά για τους μήνες αυτούς 1.060,36€ χ 6 μήνες = 6.362,16 € και οικογενειακό επίδομα 27,27€ χ 6 μήνες = 163,62€ και για το χρονικό διάστημα από 1/7 έως 4/7, ήτοι για 4 χ 25: 30 = 3,33 ημέρες χ 1.060,36€ : 25 = 141,24 ευρώ αναλογούντα μισθό και 3,33 χ 27,27€ : 25 = 3,63€ αναλογούν οικογενειακό επίδομα. Ως εκ τούτου στην 3η εφεσίβλητη για το επίδικο χρονικό διάστημα της οφείλεται συνολικό χρηματικό ποσό 454,26€ + 11,68€ + 6.362,16€ + 163,62€ + 141,24 € + 3,63€ = 7.136,58 ευρώ, όπως επειδή με την εκκαλουμένη το ποσό αυτό προσδιορίστηκε στο ποσό των 7.011,16 ευρώ, θα επιδικαστεί μόνο αυτό το ποσό. Από αυτό για τον Ιούνιο και τις μέρες του Ιουλίου (1.060,36 + 163,62) + 141,24 + 3,63 = 1.368,85 ευρώ ετράπη σε αναγνωριστικό, και το υπόλοιπο παραμένει καταψηφιστικό 7.011,16 – 1.368,85 = 5.642,31 ευρώ και 5.642,04 ευρώ σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση και το άρθρο 536 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Ο τέταρτος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό γ και κλιμάκιο 01, και επομένως μηνιαίες μικτές αποδοχές να του αναλογούν ύψους 1670 ευρώ (βασ. μισθ. 1620 και οικ. επίδομα 50). Ακολουθώντας για εννέα μήνες του οφείλεται το ποσό των 15.030 ευρώ (καταψηφιστικό αίτημα). Ο πέμπτος εφεσίβλητος παρείχε τις υπηρεσίες του κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό γ και κλιμάκιο 04 και ακολούθως μηνιαίες μικτές αποδοχές ύψους 1789 ευρώ (βασ. μισθ. 1719 και οικ. επίδομα 70) χ 9 και σύνολο απαιτήσεων ποσού (16.101) ευρώ, και επειδή οι μήνες Ιούνιος, Ιούλιος και Αύγουστος αφορούν αναγνωριστικό αίτημα ύψους 5.367 ευρώ το καταψηφιστικό αίτημα ανέρχεται σε 10.734 ευρώ. Ο έκτος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β και κλιμάκιο 01 και ακολούθως οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του ανέρχονται σε 1944 και το σύνολο της απαίτησης για τους εννέα μήνες σε ποσό 17.496 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 7.776 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 9.720 ευρώ. Ο έβδομος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β και κλιμάκιο 01, και επομένως με μηνιαίες μικτές αποδοχές 1944 ευρώ και έχει σύνολο απαιτήσεων για τους εννέα μήνες ύψους 17.496 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 7.776 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 9.720 ευρώ. Ο όγδοος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως με βαθμό β και κλιμάκιο 02, και συνεπώς οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του ανέρχονται σε 2.033 ευρώ (βασ. μισθ. 1983 και οικ. επίδομα 50) και το σύνολο των απαιτήσεων του για τους εννέα μήνες ανέρχονται σε ποσό ύψους 18.297,00 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 8.132 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 10.165 ευρώ. Ο ένατος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β και κλιμάκιο 03, και επομένως οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του ανέρχονται σε 2.073 ευρώ (βασ. μισθ. 2023 και οικ. επίδομα 50) και το σύνολο της απαίτησης του για τους εννέα μήνες σε ποσό ύψους 18.657 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 8.292 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 10.365 ευρώ και ειδικότερα

στο ποσό των 10.364,95 ευρώ κατά την προσβαλλομένη απόφαση και σύμφωνα με το άρθρο 535 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Ο δέκατος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β- κλιμάκιο 00, και οι μηνιαίες μικτές αποδοχές που του αναλογούν ανέρχονται σε 1956 ευρώ (βασ. μισθ. 1906 και οικ. επίδομα 50) και το σύνολο της απαίτησης του για τους εννέα μήνες στο ποσό των ποσού 17.604 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 5.868 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 11.736 ευρώ. Ο ενδέκατος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β- κλιμάκιο 01, και επομένως οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του ανέρχονται σε 2014 ευρώ (βασ. μισθ. 1944 και οικ. επίδομα 70) και το σύνολο της απαίτησης για τους εννέα μήνες σε ποσό 18.126 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 6.042 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 12.084 ευρώ. Ο δωδέκατος εφεσίβλητος, για το διάστημα, από τον 12^ο του 2016 έως 19.3.2017 με το β βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο 2 (σύμφωνα με το έγγραφο που το ίδιο το εκκαλούν προσκομίζει και όχι με αυτό που αναγράφεται στην έφεση) και μηνιαίες μικτές αποδοχές, ποσού 1983 ευρώ και όχι 1.944 όπως ανακριβώς ισχυρίζεται το εκκαλούν έπρεπε να λάβει για 3 μήνες κα 15,83 ημέρες (19:30)/25 $5.949 + 1.255,63 = 7.204,63$ ευρώ (καταψηφιστικό αίτημα). Ο δέκατος τρίτος εφεσίβλητος, τον μήνα 12/2016 προσέρχονταν και παρείχε υπηρεσίες προς (3) ώρες ημερησίως, από 1/1/2017 έως 31/8/2017, προς (4) ώρες καθημερινά, με βαθμό β- κλιμάκιο 00, βασικό μισθό 1906 και οικ. επίδομα 120 και συνολικά με μηνιαίες αποδοχές ποσού 2.026 ευρώ. Άρα του οφείλονται $2.026 \times 3/5,5 = 1.105,01$ ευρώ για το Δεκέμβριο του 2016 και $2026 \times 4/5,5 = 1.473,45 \times 8 = 11.787,60$ για το υπόλοιπο και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 4.420 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 7.367,26 ευρώ. Ο δέκατος τέταρτος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β και κλιμάκιο 01, και συνεπώς οι μηνιαίες μικτές αποδοχές ανέρχονται σε 1944 ευρώ και το σύνολο της απαίτησης του για τους εννέα μήνες σε 17.496 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 7.776 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 9.720 ευρώ. Ο δέκατος πέμπτος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β – κλιμάκιο 00, και οι μηνιαίες μικτές αποδοχές που της αναλογούν ανέρχονται σε 1956 ευρώ (βασ. μισθ. 1906 και οικ. επίδομα 50) και το σύνολο της απαίτησης της για εννέα μήνες σε ποσό ύψους 17.604 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για το μήνα Αύγουστο ανέρχεται σε 1956 ευρώ το καταψηφιστικό αίτημα ανέρχεται σε 15.648 ευρώ. Η δέκατη έβδομη εφεσίβλητη, παρείχε τις υπηρεσίες της, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β – κλιμάκιο 00, και οι μηνιαίες μικτές αποδοχές που της αναλογούν ανέρχονται σε 1956 ευρώ (βασ. μισθ. 1906 και οικ. επίδομα 50) και το σύνολο της απαίτησης της για εννέα μήνες σε ποσό ύψους 17.604 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για το μήνα Αύγουστο ανέρχεται σε 1956 ευρώ το καταψηφιστικό αίτημα ανέρχεται σε 15.648 ευρώ. Η δέκατη έβδομη εφεσίβλητη, παρείχε τις υπηρεσίες της, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β- κλιμάκιο 05, και επομένως οι μηνιαίες μικτές αποδοχές που της αναλογούν ανέρχονται σε 2.104 ευρώ και το σύνολο της απαίτησης της για τους εννέα μήνες σε ποσό ύψους 18.936 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 8.416 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 10.520 ευρώ. Ο δέκατος όγδοος εφεσίβλητος, παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμός β και κλιμάκιο 02, και άρα οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του ανέρχονται σε 2.033 ευρώ (βασ. μισθ. 1983 και οικ. επίδομα 50) και το σύνολο της απαίτησης για τους εννέα μήνες σε ποσό ύψους 18.297 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 8.132 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 10.165 ευρώ. Η δέκατη ένατη εφεσίβλητη, παρείχε τις υπηρεσίες της, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β στο κλιμάκιο 01, και οι μηνιαίες μικτές αποδοχές που της αναλογούν ανέρχονται σε 1944 ευρώ και το σύνολο της απαίτησης της για τους εννέα μήνες σε ποσό 17.496 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 5.832 ευρώ, το

καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 11.664 ευρώ και τέλος ο εικοστός εφεσίβλητος ο , παρείχε τις υπηρεσίες του, κατά το επίδικο διάστημα από 1/12/2016 έως και 31/8/2017, σε ωράριο 5,5 ωρών ημερησίως, με βαθμό β στο κλιμάκιο 01, και οι μηνιαίες μικτές αποδοχές του ανέρχονται σε 2.064 ευρώ (βασ. μισθ. 1944 + οικ. επίδομα 120) και το σύνολο της απαίτησης του για τους εννέα μήνες στο συνολικό ποσό των 18.576 ευρώ, και επειδή το αναγνωριστικό αίτημα για τους μήνες Μάιο, Ιούνιο, Ιούλιο και Αύγουστο ανέρχεται σε 8.256 ευρώ, το καταψηφιστικό ανέρχεται στο ποσό των 10.320 ευρώ. Όλα τα παραπάνω ποσά οφείλονται, κατά παραδοχή του προσθέτου λόγου εφέσεως, εντόκως αφότου επιδόθηκε η αγωγή με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019 περί τοκοφορίας οφειλών του δημοσίου δηλαδή το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), που ισχύει κατά την ημερομηνία άσκησης του ένδικου βοηθήματος, πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως. Ακολούθως των ανωτέρω κατά παραδοχή του έκτου και του πρόσθετου εκ των προσθέτων λόγων εφέσεως θα πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος η κρινόμενη έφεση και να εξαφανιστεί κατά τα σχετικά κεφάλαια (ύψος οφειλής και ύψος τόκου οφειλής) και τελικά στο σύνολο της ως προς τους διαδίκους ενώπιον αυτού του δικαστηρίου (δηλαδή εκκαλούν και εφεσίβλητους) για το ενιαίο της εκτέλεσης η εκκαλουμένη απόφαση και ως προς αυτά να κρατήσει το δικαστήριο αυτό και να ξαναδικάσει στην ουσία της (άρθρο 535 του ΚΠολΔ) την από 14.9.2017 και με αριθμό/2017 με αριθμό κατάθεσης αγωγής ως προς την επικουρική της βάση που έχει έρεισμα στις προαναφερόμενες στη νομική σκέψη διατάξεις και σε αυτές των 904επ. ΑΚ, 70 του ΚΠολΔ και 45 του ν. 4607/2019. Αυτή κατά τα προαναφερόμενα θα πρέπει, σύμφωνα με τα όσα προαναφέρθηκαν, να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος ως ουσιαστικά βάσιμη και αφενός να υποχρεωθεί το εκκαλούν νπδδ να καταβάλει στον πρώτο εφεσίβλητο , το ποσό των 10.265 ευρώ, στη δεύτερη εφεσίβλητη το ποσό των 5.275,44 ευρώ στην τρίτη εφεσίβλητη το ποσό των 5.642,04 ευρώ, στον τέταρτο εφεσίβλητο , το ποσό των 10.734 ευρώ, στον έκτο εφεσίβλητο , το ποσό των 9.720 ευρώ, στον έβδομο εφεσίβλητο , το ποσό των 9.720 ευρώ, στον όγδοο εφεσίβλητο , το ποσό των 10.165 ευρώ, στον ένατο εφεσίβλητο , το ποσό των 10.364,95 ευρώ, στο δέκατο εφεσίβλητο , το ποσό των 11.736 ευρώ, στον ενδέκατο εφεσίβλητο , το ποσό των 12.084 ευρώ, στο δωδέκατο εφεσίβλητο το ποσό των 7.204,63 ευρώ, στο δέκατο τρίτο εφεσίβλητο , το ποσό των 7.367,26 ευρώ, στο δέκατο τέταρτο εφεσίβλητο , το ποσό των 9.720 ευρώ, στο δέκατο πέμπτο εφεσίβλητο , το ποσό των 11.664 ευρώ, στη δέκατη έκτη εφεσίβλητη το ποσό των 15.648 ευρώ, στη δέκατη έβδομη εφεσίβλητη , το ποσό των 10.520 ευρώ, στο δέκατο όγδοο εφεσίβλητο , το ποσό των 10.165 ευρώ, στη δέκατη ένατη εφεσίβλητη , το ποσό των 11.664 ευρώ και στον εικοστό εφεσίβλητο , το ποσό των 10.320 ευρώ. Επιπλέον πρέπει να αναγνωριστεί ότι το εναγόμενο οφείλει επιπλέον να καταβάλει στον πρώτο εφεσίβλητο , το ποσό των 8212 ευρώ, στη δεύτερη εφεσίβλητη το ποσό των 4.663,80 ευρώ, στην τρίτη εφεσίβλητη το ποσό των 1.368,85 ευρώ, στον πέμπτο εφεσίβλητο (ο τέταρτος έχει μόνο καταψηφιστικό αίτημα) το ποσό των 5.367 ευρώ, στον έκτο εφεσίβλητο , το ποσό των 7.776 ευρώ, στον έβδομο εφεσίβλητο , το ποσό των 7.776 ευρώ, στον όγδοο εφεσίβλητο , το ποσό των 8.132 ευρώ, στον ένατο εφεσίβλητο το ποσό των 5.868 ευρώ, στον ενδέκατο εφεσίβλητο , το ποσό των 6.042 ευρώ, στο δέκατο τρίτο εφεσίβλητο (ο δωδέκατος έχει μόνο καταψηφιστικό αίτημα) , το ποσό των 4.420 ευρώ, στο δέκατο τέταρτο εφεσίβλητο , το ποσό των 7.776 ευρώ, στο δέκατο πέμπτο εφεσίβλητο , το ποσό των 5.832 ευρώ, στη δέκατη έκτη εφεσίβλητη το ποσό των 1956 ευρώ, στη δέκατη έβδομη εφεσίβλητη , στο ποσό των 8.416 ευρώ, στο δέκατο όγδοο εφεσίβλητο , το ποσό των 8.132 ευρώ, στη δέκατη ένατη εφεσίβλητη , στο ποσό 5.832 ευρώ, και στον εικοστό εφεσίβλητο , στο ποσό των 8.256 ευρώ, εντόκως αφότου επιδόθηκε η αγωγή με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019 δηλαδή από 15.12.2017. Τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας θα συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων μερών, λόγω της δυσχερούς ερμηνείας των διατάξεων που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων, την από 2.7.2019 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2.7.2019 (...../11.7.2019) έφεση με τους από 18.1.2021 και με αριθ. εκθ. καταθ. /18/2021 πρόσθετους λόγους αυτής κατά της με αριθμό 5527/2018 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά που εκδόθηκε με τη δικονομική παρουσία των διαδίκων επί της από

14.9.2017 και με αριθμό/2017 αγωγής, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών,

Απορρίπτει ό,τι έκρινε ως απορριπτέο στο σκεπτικόΔέχεται την έφεση και τους πρόσθετους λόγους τυπικά και κατά ένα μέρος κατ'ουσίαν.

Εξαφανίζει ως προς τους εδώ διαδίκους (εκκαλούν και εφεσίβλητους) τη με αριθμό 5527/2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά

Κρατεί την υπόθεση και αναδικάζει κατά το μέρος αυτό επί της 14.9.2017 και με αριθμό/2017 αγωγής

Δέχεται κατά ένα μέρος την αγωγή

Υποχρεώνει το εκκαλούν εναγόμενο νηδδ να καταβάλει στον πρώτο εφεσίβλητο, το ποσό των δέκα χιλιάδων διακοσίων εξήντα πέντε (10.265) ευρώ, στη δεύτερη εφεσίβλητη το ποσό των πέντε χιλιάδων διακοσίων εβδομήντα πέντε ευρώ και σαράντα τεσσάρων λεπτών (5.275,44) ευρώ στην τρίτη εφεσίβλητη το ποσό των πέντε χιλιάδων εξακοσίων σαράντα δύο ευρώ και τεσσάρων λεπτών (5.642,04) ευρώ, στον τέταρτο εφεσίβλητο το ποσό των δέκα χιλιάδων επτακοσίων τριάντα τεσσάρων (10.734) ευρώ, στον έκτο εφεσίβλητο το ποσό των εννιά χιλιάδων επτακοσίων είκοσι (9.720) ευρώ, στον έβδομο εφεσίβλητο το ποσό των εννιά χιλιάδων επτακοσίων είκοσι (9.720) ευρώ, στον όγδοο εφεσίβλητο το ποσό των δέκα χιλιάδων εκατόν εξήντα πέντε (10.165) ευρώ, στον ένατο εφεσίβλητο το ποσό των δέκα χιλιάδων τριακοσίων εξήντα τεσσάρων και ενενήντα πέντε λεπτών (10.364,95) ευρώ, στο δέκατο εφεσίβλητο το ποσό των έντεκα χιλιάδων επτακοσίων τριάντα έξι (11.736) ευρώ, στον ενδέκατο εφεσίβλητο το ποσό των δώδεκα χιλιάδων ογδόντα τεσσάρων (12.084) ευρώ, στο δωδέκατο εφεσίβλητο το ποσό των επτά χιλιάδων διακοσίων τεσσάρων και εξήντα τριών (7.204,63) ευρώ, στο δέκατο τρίτο εφεσίβλητο το ποσό των επτά χιλιάδων τριακοσίων εξήντα επτά και είκοσι έξι λεπτών (7.367,26) ευρώ, στο δέκατο τέταρτο εφεσίβλητο το ποσό των εννιά χιλιάδων επτακοσίων είκοσι (9.720) ευρώ, στο δέκατο πέμπτο εφεσίβλητο το ποσό των έντεκα χιλιάδων εξακοσίων εξήντα τεσσάρων (11.664) ευρώ, στη δέκατη έκτη εφεσίβλητη το ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων εξακοσίων σαράντα οκτώ (15.648) ευρώ, στη δέκατη έβδομη εφεσίβλητη το ποσό των δέκα χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι (10.520) ευρώ, στο δέκατο όγδοο εφεσίβλητο, το ποσό των δέκα χιλιάδων εκατόν εξήντα πέντε (10.165) ευρώ, στη δέκατη ένατη εφεσίβλητη το ποσό των έντεκα χιλιάδων εξακοσίων εξήντα τεσσάρων (11.664) ευρώ και στον εικοστό εφεσίβλητο το ποσό των δέκα χιλιάδων τριακοσίων είκοσι (10.320) ευρώ εντόκως αφότου επιδόθηκε η αγωγή με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019

Αναγνωρίζει ότι το εκκαλούν εναγόμενο νηδδ οφείλει επιπλέον να καταβάλει στον πρώτο εφεσίβλητο, το ποσό των οκτώ χιλιάδων διακοσίων δώδεκα (8212) ευρώ, στη δεύτερη εφεσίβλητη το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εξακοσίων εξήντα τριών ευρώ και ογδόντα λεπτών (4.663,80) ευρώ, στην τρίτη εφεσίβλητη το ποσό των χιλίων τριακοσίων εξήντα οκτώ και ογδόντα πέντε λεπτών (1.368,85) ευρώ, στον πέμπτο εφεσίβλητο το ποσό των πέντε χιλιάδων τριακοσίων εξήντα επτά (5.367) ευρώ, στον έκτο εφεσίβλητο το ποσό των επτά χιλιάδων επτακοσίων εβδομήντα έξι (7.776) ευρώ, στον έβδομο εφεσίβλητο το ποσό των επτά χιλιάδων επτακοσίων εβδομήντα έξι (7.776) ευρώ, στον όγδοο εφεσίβλητο το ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν τριάντα δύο (8.132) ευρώ, στον ένατο εφεσίβλητο το ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα οκτώ (5.868) ευρώ, στον ενδέκατο εφεσίβλητο το ποσό των έξι χιλιάδων σαράντα δύο (6.042) ευρώ, στο δέκατο τρίτο εφεσίβλητο, το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων είκοσι (4.420) ευρώ, στο δέκατο τέταρτο εφεσίβλητο το ποσό των επτά χιλιάδων επτακοσίων εβδομήντα έξι (7.776) ευρώ, στο δέκατο πέμπτο εφεσίβλητος το ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα δύο (5.832) ευρώ, στη δέκατη έκτη εφεσίβλητη το ποσό των χιλίων εννιοκοσίων πενήντα έξι (1956) ευρώ, στη δέκατη έβδομη εφεσίβλητη το ποσό των οκτώ χιλιάδων τετρακοσίων δεκαέξι (8.416) ευρώ, στο δέκατο όγδοο εφεσίβλητο το ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν τριάντα δύο (8.132) ευρώ, στη δέκατη ένατη

εφεσίβλητη το ποσό πέντε χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα δύο (5.832) ευρώ, και στον
εικοστό εφεσίβλητο το ποσό των οκτώ χιλιάδων διακοσίων πενήντα έξι (8.256) ευρώ,
εντόκως αφότου επιδόθηκε η αγωγή με το άρθρο 45 του ν. 4607/2019 Συμφηφίζει τα δικαστικά
έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας μεταξύ των διαδίκων μερών

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στον Πειραιά σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του
συνεδρίαση, στις **8 Δεκεμβρίου 2021**, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων
τους δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ